

VIÐMERKINGAR

SAMBAND
EIRIKUR LINDENSKOV
EIRIKUR@SOSIALURIN.FO
TLF 341800

Orðaskifti um oljugrunn

Hóast tað helst fara at ganga nógv ár, til vit fáa munandi inntøkur frá møguligum oljukeldum - um vit nakrantíð fáa tær - so er kortini rætt at fyrireika seg til tær komandi avbjóðingar, sum inntøkur frá olju- og gasframleiðslu bera við sær.

Hetta er júst tað evnið, sum árliga jólatingið hjá Oljutinginum fer at taka upp í kvøld. Undan tinginum sigur nevndin í Oljutinginum, at flestu luttakarar í føroysku oljuvinnuni munnu vera samdir um, at fyrireikingarnar til oljuvinnuna vóru frimyndarligar og væleydnðar. Henda leist heldur Oljutingið, at vit eisini eiga at fylgja í framtíðini. Tískil fer Oljutingið at seta hol á kjakið viðvíkjandi einum møguligum føroyskum oljugrunni og hvussu ein slíkur kann skipast.

Í hesum sambandi hevur Oljutingið bjóðað Pal Haugerud, stjóra fyri deildini, sum umsitur oljugrunnin í norska figgjarmálaráðnum til Føroya at greiða frá, hvussu norski oljugrunnurin er skipaður og hvønn týðning hann hevur fyri norska samfelagið. Eisini er Jørn Astrup Hansen, formaður í Búskaparráðnum, boðin við at greiða frá, hvørja støðu hann hevur til ein føroyskan oljugrunn.

Nú er hetta kanska ikki tann mest ”upp-muntrandi” tíðin at tosa um komandi inntøkur frá oljuframleiðslu. Tað er bert góður mánaði síðani, at vit finga at vita, at lovandi boringin á landgrunninum ikki gav nakra olju. Kortini vita vit, at ikki færri enn tveir brunnar standa á skránni komandi tvey árin. Somuleiðis verður enn ein útbjóðing fyrireikað og síðani eru øll tey loyvini, sum vórðu latin í 2. útbjóðing. Vit kunnu tí vænta nógv leitivirksemi við Føroyar komandi árin. Stór boriverkætlan er eisini í gongd hinumegin markið. Umboð fyri Jarðfeingi hava eisini júst verið á ráðstevnu í London, har fleiri stór altjóða oljufeløg vístu Føroyum ans.

So tá oljutingið tekur spurningin um oljugrunn upp til orðaskifti má tað sigast at vera í tráð við ynskini hjá føroyingum um, at oljuvinnan, tá og um hon gerst ein stór og týðandi vinna her á landi, er so væl fyrireikað sum til ber.

Sosialurin

Lot sum frimynd

NICOLINA
JENSEN BEDER

Nú menn í drúgva tíð hava lovprísað Lot og samstundis hótt við Sodoma og Gomorra, helt eg tað verða best, at eg enn einuferð fór at lesa um Lot. Lot hevur altíð staðið fyri mær sum ræðumyndin av einum pápa.

Í fyrstu Mósabók 19. kapitil verður greitt frá, tá ið einglar vitja Lot.

Men báðir einglarnir komu um kvøldið til Sódomu; og tá ið Lot, sum sat í borgarliði Sódomo, bar eyga við teir, fór hann ímóti teimum, lútaði til jarðar og mælti: »Góðu menn, komið inn hjá træli tykkara at gista og tváð føtur tykkara; í morgin árla mega tit so fara leið tykkara«. Men teir svaraðu: »Nei, vit vilja sova úti á torginum í nátt«. Men hann strongdi so á teir, at teir fóru við honum; og tá ið teir komu inn í hús hansara, setti hann mat fyri teir, bakaði ósúrtaðar kókur, og teir ótu. Men áður enn teir vóru farnir til hvíldar, slógu borgarmennirnir, íbúgvar Sódomu, ring um húsið, bæði ungir og gamlir, hvør maður av húsi. Og teir rópaðu á Lot og søgdu: »Hvar eru menninir, sum komu til tín í kvøld? Send teir út til okkara, so at vit mega svara girndarhug okkara á teimum. Lot fór út í dyr til teirra, lokaði hurðina eftir sær og segði við teir: »Fremji, brøður mínir, fyri alt ongar ósømdir.

Sí, eg havi tvær døtur, sum ikki hava kent kallmann; tær skal eg fáa tykkum, geri við tær, sum tit vilja; men latið hesar menninar vera í náðum, tá teir nú eru komnir inn undir skuggan av taki mínum! Tá rópaðu teir »Hav teg

burtur. Hesin eini maður er komin higar at búgva sum fremmandur, og nú vil hann gera seg til dómara; men nú skulu vit fara verri við tær enn við teimum«. Og teir lögdu á mannin, á Lot, og nærkaðust til at bróta upp hurðina. Tá rættu mennirnir hondina útum, tóku Lot til sín inn í húsið og lokaðu hurðina. Men menninar, sum vóru uttan fyri húsdyrnar, blindaðu teir, bæði smáar og stórar, so at teir góvust at finna inngongdina.

Og menninir (einglarnir)? Søgdu við Lot: Alt skyldfólk títt, mágar tínir, synir tínar og dötur og alt, sum tú eigur í borgini, skalt tú færa burtur frá hesum staði, tí at vit ætla at oyða hendan staðin, av tí at rópið yvir teir er vorðið so mikið fyri Harranum, at Harrin hevur sent okkum at oyða staðin.

Tá fór Lot at tala við mágar sínar, ið skuldu fáa dötur hansra, og mælti: »Standi upp og rýmið hiðan, tí at Harrin ætlar at oyða staðin«. Men mágar hansara tóku hetta upp fyri gjøldur.

Orð til umhugsan

Frá barni av, havi eg trú, at einglarnir komu til Lot, men eftir tí, vit her hava lisið, síggja vit, at teir ongan hug høvdu at fara heim við honum, teir søgdu enn tá nei at byrja við men hann strongdi so á teir, at teir fóru við honum. Tá hann síðani kemur í trongstøðu av hesum monnum, bjóðar hann dötur sínar fram við hesum orðum. Sí, eg havi tvær døtur, sum ikki hava kent kallmann; tær skal eg fáa tykkum; gerið við tær, sum tit vilja. Tað fer mær kalt niður eftir ryggi bara at lesa henda setning.

Vit hava lisið og hoyrt gjøgnum fjølmiðlarnar,

um ein pápa í Tønder, sum gjørdi tað sama sum Lot. Hann situr í fongsl og fleiri við honum. Lot hevði uttan iva sitið undir liðini á teimum, um hetta hendi í dag. Tað, sum eisini er áhugavert at lesa er: Tá fór Lot at tosa við mágar sínar, ið skuldu fáa døtur hansara. Tað vil siga, hevur Lot fyrst lovað dötur sínar burtur, hevði hann í hvussu er, ongan rætt til at bjóða tær fram.

Tá ið skrivað verður í Bibliuni, verður ofta við småum bókstavum skrivað niðan fyri eitt vers, sum vísir til somu umrøddu tekst. Niðan fyri vers 4 stendur. Dóm. 19,22. Henda søga er ikki minni ótespilig, hon er eisini um ein mann, ið hevur bjóðað fremmandum manni heim at gista. Men meðan teir soleiðis gjørdur sær til góðar, kringsettu borgarmenninir húsið - hesi ótýggi - og teir bardu á hurðina og rópaðu á hin gamla mannin, sum átti húsið, og søgdu: »Kom út higar við manninum, sum er komin til tín, so at vit mega kenna hann«. Men maðurin, sum átti húsið, fór út til teirra og segði við teir: »Nei, brøður mínir! Gerið nú einki ilt! Maðurin er komin inn í hús mítt; og tit skulu ikki gera tílika skemdargerð! Men her hava tit dóttur mína, sum er moyggj; neyðtakið hana, og farið við henni, sum tykkum lystir! Men móti hesum manni skulu tit ikki fremja tílika skemdargerð«. Men menninir vildu ikki lurtast eftir honum. Tá tók maðurin (tann fremmandi) hjákonu sína og leiddi hana út á gøtuna til teirra; og teir framdu vilja sín og fóru illa við henni alla náttina og alt út á morgunin og sleptu henni ikki fyrr enn tað lýsti av degi. Í lýsingini kom hon aftur og datt niður

fyri húsdurum mansins, har sum húsbóndi hennara var, og har varð hon liggjandi, til tað var alljóst.

Men um morgunin, tá ið húsbóndi hennara fór upp og læt húsdyrnar upp og gjørdi seg til at fara avstað, tá lá konan, hjákona hansara, fyri húsdurinum við hondunum niður á gáttina. Hann segði tá við hana: »Rís upp og latum okkum fara avstað«. Men hon svaraði ikki. Tá tók hann hana upp á asnan og byrjaði ferðina heim. Men tá ið hann var heimkomin, tók hann knívin og tók so hjákonu sína og skar hana lim fyri lim sundur í 12 lutir og sendi teir um alt Ísraels land. Og monnunum, sum hann sendi, beyð hann at siga við hvønn Ísraelsmann: »Hevur tilíkt hent, síðan Ísraelsmenn fóru úr Egyptalandi? Hugleiðið hetta og leggið ráð saman og sigið, hvat tit halda«. Og hvør, sum sá tað, segði: »Tílikt hevur ikki hent, síðan Ísraelsmenn fóru út úr Egyptalandi«!

Ein kann ikki siga annað, enn hetta er ein óhugnaligur lesnaður.

Tí undrar tað meg stórliga, at annars skilagóðir menn so heilt kunna missa tamarhaldið á sær sjálvum, lovprísa Lot og í sama andadrátti hótta við Sodoma og Gomorra. Vit hoyra um eldgos, jarðskjálvt og vatnflóð hvønn dag. Hvat hava hesi fólk gjørt, ið búgva á hesum støðum?

Vit, ið siga okkum trúgva, at Gud hevur lív og anda, vilja nú sjálvi sleppa at lúka og góðskumeta hansara skaparverk. Hevði tað tá ikki verið betri, um vit, ið halda okkum vera tey útvaldu, hjálptu til, so at øll kundu fingið gleði av teirra foldarlívið.

Sosialurin

Sosialurin

Stovnaður: 1927

Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller

jan@sosialurin.fo

Blaðstjóri: Eiríkur Lindenskov

eirikur@sosialurin.fo

Marknaðardeild: lysing@sosialurin.fo

Jonhard Hammer jonhard@sosialurin.fo

Gudny Langgaard gudny@sosialurin.fo

Henrietta Hammer henrietta@sosialurin.fo

Birgir Waag Høgnesen birgir@sosialurin.fo

Bjarta Joensen bjarta@sosialurin.fo

Blaðfólk:

Áki Bertholdsen aki@sosialurin.fo

Vilmund Jacobsen vilmund@sosialurin.fo

Snorri Brend snorri@sosialurin.fo

Magnus Gunnarsson maggi@sosialurin.fo

Rigmor Dam rigmor@sosialurin.fo

Rólant Waag Dam rolant@sosialurin.fo

Heini Kristiansen heinik@sosialurin.fo

Teitur Joensen teitur@sosialurin.fo

Ítróttur:

Jákup Mørk jakup@sosialurin.fo

Myndamenn:

Álvur Haraldsen alvur@sosialurin.fo

Jens Kristian Vang jensk@sosialurin.fo

Kykmyndir:

Alvin Ellebye Andersen alvin@sosialurin.fo

Sosialurin í Norðoyggjum:

Nólsoyar Pálsgøta 1, 700 Klaksvík

tel. 458686 fax 458687

e-post: klaksvik@sosialurin.fo

Sosialurin í Suðuroy:

tel. 375364 fax 375464

tel. 228814

e-post: aki@sosialurin.fo

e-post: dagfinn@sosialurin.fo

!!! Haldarar

sum ikki hava fingið blaðið, kunnu ringja til 341818 og boða frá, leygardag tó frá kl. 11.00-13.00

Uppseting/prent:

Uppseting: Sosialurin

Prent: Prentmiðstöðin

Útgevur:

Sp/f Sosialurin

Avgreiðsla:

Mán.-frí. 8-16

Tórsgøta 1, 100 Tórshavn

Tel. 341800, Fax 341801

Postadressa:

Postboks 76, 110 Tórshavn

E-mail:

post@sosialurin.fo

lysing@sosialurin.fo

lysingartorg@sosialurin.fo

varp@sosialurin.fo

Blaðið verður prentað
mánadag-fríggjadag klokkan 13³⁰

Lýsingar

Freistir:	Tekstlýsingar	Størri lýsingar	Lýsingartorgið	Heilsanir
Mánadagsblaðið	Mán.kl. 10	Frí. kl. 15	Frí. kl. 12	Frí. kl. 12
Týsdagsblaðið	Týs. kl. 10	Mán.kl. 15	Mán.kl. 12	Mán.kl. 12
Mikudagsblaðið	Mik. kl. 10	Týs. kl. 15	Týs. kl. 12	Týs. kl. 12
Hósdagsblaðið	Hós. kl. 10	Mik. kl. 15	Mik. kl. 12	Mik. kl. 12
Fríggjadagsblaðið	Frí. kl. 10	Hós. kl. 15	Hós. kl. 12	Hós. kl. 12

Størri lýsingar, sum nógv arbeði stendst av, mugu vera inni í góðari tíð og áðrenn ásettu freistir.

Framhjápláss má umbiðjast í góðari tíð.

Stødd:

Ein heil síða í Sosialinum er 254 mm breið og 346 mm í hædd. Breiddin á einum teigi er 39 mm og rúmið millum teigarnar er 4 mm.

Innsent tilfar

Fult navn skal vera undir innsendum tilfari. Innsendar greinar, har blaðleiðslan ikki er kunnað um bústað og telefonnummar, verða ikki settar í blaðið.